

Soboty biblijne, 18.11.2023: *Jak sam tekst pomaga nam zrozumieć Biblię*

[1] **Symetria równoległa w Mk 1, 16-20:**

- (a) ¹⁶ *Przechodząc (parágō) obok Jeziora Galilejskiego,*
(b) *ujrzał (horáō w aor.) Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja,*
(c) *jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami.*
(d) ¹⁷ *Jezus rzekł do nich:*
Pójdźcie (deūte) za Mną, a sprawię (poiéō w fut.),
Że się staniecie rybakami ludzi.
(e) ¹⁸ *I natychmiast zostawili (afiēmi w part.aor.) sieci*
(f) *i poszli (akolouthéō w aor.) za Nim.*
- (a') ¹⁹ *Idąc dalej (probaínō w part.aor.),*
(b') *ujrzał (horáō w aor.) Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana,*
(c') *którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci.*
(d') ²⁰ *zaraz ich powołał (kaléō w aor.),*
(e') *a oni zostawili (afiēmi w part.aor.) ojca swego,*
Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi
(f') *i odeszli (apérchomai w aor.) za Nim.*

[2] W tekście **Mk 2, 14** i zauważmy znaną już nam **sekwencję**, poprzedzoną wprowadzeniem: „Potem wyszedł znowu nad jezioro...”

- (a) ¹⁴ *A przechodząc (parágō),*
(b) *ujrzał (horáō w aor.) Lewiego, syna Alfeusza,*
(c) *siedzącego w komorze celnej,*
(d) *i rzekł do niego: «Pójdź (akolouthéō w imper.) za Mną!».*
(e) *On wstał (anístamai w part.aor.)*
(f) *i poszedł (akolouthéō w aor.) za Nim.*

[3] Tekst **Mk 1, 40-45** zawiera następujące elementy **schematu cudownego uzdrowienia**:

Wprowadzenie	40a <i>Wtedy przyszedł do Niego trędowaty</i>
Ekspozycja	40b <i>i upadając na kolana, prosił Go: «Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić».</i>
Realizacja	41 <i>Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: «Chcę, bądź oczyszczony!».</i>
Konstatacja	42 <i>Natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony.</i> 43 <i>Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił,</i> 44 <i>mówiąc mu: «Uważaj, nikomu nic nie mów, ale idź pokaż się kapłanowi i złoż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich».</i>
Reakcja	45 <i>Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.</i>

Przypowieść i jej objaśnienie w Mk 4, 1-20

NAUCZANIE W PRZYPOWIEŚCI	OBJAŚNIENIE PRZYPOWIEŚCI
<p>4:1 Znowu zaczął nauczać nad jeziorem i bardzo wielki tłum ludzi zebrał się przy Nim. Dlatego wszedł do łodzi i usiadł w niej [pozostając] na jeziorze, a cały lud stał na brzegu jeziora. 2 Uczył ich wiele w przypowieściach i mówił im w swojej nauce:</p>	<p>10 A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli, razem z Dwunastoma, o przypowieść. 11 On im odrzekł: 'Wam dana jest tajemnica królestwa Bożego, dla tych zaś, którzy są poza wami, wszystko dzieje się w przypowieściach, 12 aby patrzyli oczami, a nie widzieli, słuchali uszami, a nie rozumieli, żeby się nie nawrócili i nie była im dana [tajemnica]'. 13 I mówił im: «Nie rozumiecie tej przypowieści? Jakże zrozumiecie inne przypowieści?</p>
<p>3 «Słuchajcie: Oto siewca wyszedł siać. 4 A gdy siał, jedno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i wydziobały je.</p> <p>5 Inne padło na miejsce skaliste, gdzie nie miało wiele ziemi i wnet wzeszło, bo nie było głęboko w glebie. 6 Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i nie mając korzenia, uschło.</p> <p>7 Inne znów padło między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu.</p> <p>8 Inne w końcu padły na ziemię żyzną, wzeszły, wyrosły i wydały plon: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny».</p> <p>9 I dodał: «Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!».</p>	<p>14 Siewca sieje słowo. 15 A oto są ci [posiani] na drodze: u nich się sieje słowo, a skoro je usłyszą, zaraz przychodzi szatan i porywa słowo zasiane w nich.</p> <p>16 Podobnie na miejscach skalistych posiani są ci, którzy, gdy usłyszą słowo, natychmiast przyjmują je z radością 17 lecz nie mają w sobie korzenia i są niestali. Gdy potem przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamują. 18 Są inni, którzy są zasiani między ciernie: to są ci, którzy słuchają wprawdzie słowa, 19 lecz troski tego świata, ułuda bogactwa i inne żądze wciskają się i zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne.</p> <p>20 W końcu na ziemię żyzną zostali posiani ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny».</p>